

~~La senyora~~ tragedia.

91

El senyor Falec, que tot o ho gran a la fiera:

~~Re, ara no us enfadeixeu~~
port.

El senyor Guim: Hi ara ni mai. Ho em enfa-
dieu mai en aquesta casa.

La senyora Hipòclita, a Merce: ~~Re, ara no us enfadeixeu~~ El que
t'he dit heu de menjar, heu de men-
jar? ~~Re, ara no us enfadeixeu~~ T'entra altra vegada
la pana o deixes el treball. Si no
pots viure així, a demanar cari-
tat.

El senyor Guim: ~~Re, ara no us enfadeixeu~~ La
noia, en efecte, treballa massa. Però
no val a exasperar. ~~Re, ara no us enfadeixeu~~ ¿el meu marit?

La senyora Hipòclita, que, mentre parla, es
deixava la taula: Et teu marit? Ho em fa-
ci i viure.

El senyor Falec: Ripus, senyora Hipòclita, ripus,
que no hi ha res tant bo com el riure.

La senyora Hipòclita, amb menyspreu: Vostè
ri que...! Totes hi pauen a costar!

- al seu marit -

amb el teu marit, perque heu sapigut
la batalla ieu molt perduda, senyor.

- a la veïna -

¿tu ja heu saput: o menjar o pla-
cer de fer de carlista. Ho vull

Maxie: que hi deixis al rebre.
 Li no tinc pasen!
 Te l'he donat.

Marie: Li no time pass.

Tt mayor Falest: ¿pui en té amb aquesta en-
la? Venen? A mi no se'n va. H/H/H/H
~~só~~ ningú, per pui ~~el del enauis~~
raments la temps que m'ha passat,
i cada any, en arribar l'estiu, ~~só~~
també perto la pena, talment com
si estés enauisat. A l'estiu no man-
ja ningú.

la señora Hipólita, molto estenuada: Ah, no?
 ¿no es así la gente? Es muera?

St seynor Falest: La pent, le mer : la cristian-
na, sia st'expensio p'cau ven con-
pareixa a tant mer olt o mer cas-
tola fumejant. L'estiu es l'epoca
del porro en fere : de le amandor.

Pl. senza fiorire: Volete la tosa, amici Sales.

Et myn Falest: Ja ho cree pue hi toes! a-
guelles amandides, que et deien en
la loca tatuent com si hi hagués pas-
sat la marinada! aquelles ama-
nides amb tot el pueial, amb totes
es et i us: les olives, ~~per~~ les negres,
les verdes, les alberginis, les tencades;
les sense tencar que crint es posen
dalt d'una llenca vermella de ro-
~~da~~ brot, tatuent com si anessin en
barca en una mar d'oli i vinagre;

apuelles anoves, que cal far 97
passar a coll amb un trapuet de
vi, que ha d'esser tharp i del Pirat
o d'alella; apuell cacalla apuei-
xant, que es fon a la lla; apuelly
cals de cap blanc i una verda, com
cert ~~del~~ penyos que jo coneix, que
semanen tant i com les anoves; n-
quell raver de caputxa vermella, que
semblen el nanet que dibuixa l'apel-
le Hester; apuelly ~~encara la blanca~~
i ~~rixada~~ que tantament diuen per
plans de que la a tanta si han fet
la permanent apuelly tomates mes
verds que vermells i que tenen la
missió de donar un punt de dolç
al coninat; apuelly rotamers de ~~un~~ pepi-
no, que el ~~del~~ que colen parlar le
nomenen com combre i que, segons diuen,
es indigest per tant i; apuelly es-
carla blanca i rixada que sembla
tantament per per a que thuxi mes
si han fet la permanent.

- Mercè romier -

Que potes ben creure: a l'ortiu no hi
ha res com una bona amanida. I en-
tot et men no hi ha cap altre po-
ble que les faci tant be com et costen.

La senyora Hipòlita, amb un repany: Tota - Et
viem ben amant i tot-hom per com
molt.

Et senyora Hipòlita ha
- ~~ha~~ acabat de desparar
la taula i per les tapes
per al cafè.

Merci v' aixeca i repren el
treball.

Et senyora Quim: Jo hauria de fer com vostè: no
~~no puc~~ enfeudar - no hi, però no puc
fer-ho.

Et senyora Tàlet: ¿això?

Et senyora Quim: ~~Et senyora Tàlet~~ d'obligació!

Et senyora Tàlet, estranyat: Quina obligació?

Et senyora Quim: La d'obligar, l'obligar, de
tant en tant, ~~et senyora Tàlet~~ ha de
tenir el mal pènit.

Et senyora Tàlet: És un ofici que no fas
per mi.

- a Merci -

altre vegada? Merceneta, haurien
de donar la raó a la teua mare.

La senyora Hipòlita: Gràcies a Deu que hi
ha qui me la dona.

Et senyora Tàlet: Tu fas un preu marxa, amb
això del treball, com amb tot, i hi
ha d'anar a lones i sense viures,
i tu t'hi vas marxa a la valenta.

Et senyor Guim, sospirat: Hispuela, que
m'haurei de prae l'americana.

La senyor Hispuela, aiant-se'n amb el plat.
Vatdrà mes que us te la pris: aviat po-
drà tacar amb l'oli de l'amanida.

Et senyor Guim al senyor Fale: Seixi-ho bé,
que així que ole la loc ofen.

Et senyor Fale: Ho par a mi. Ho m'ofenc mai,
p. sap perque? Perque no em vull ofen-
dre.

Merce: Sembrava parlar a la porta, senyor 95
Falet: i tot aquest vestit i han d'a-
colbar.

El senyor Falet: Pot calh! Que hi capin despat-
xades, com a les resistes. ara cal prou ben
a l'ortiu.

- Merce surt

La senyor Hipòclit, reverentment: Senyor Falet!

El senyor Falet: ja heu rebut.

La senyor Hipòclit: ~~Wah~~ Ho senti pels hi pels
un home com voste ripant tant verdol.

El senyor Falet: Verdol, is! M'hauria, i ben me-
dur! M'hauria!

- Surto una transició

Ho deia per la calor.

- ~~Surto~~ Arriba Fina i

Cito.

Cito: Bona nit i bon profit.

~~Rda~~ El senyor Guin: Bona nit, senyor.

Fina, a Merce: ja em tingu ^{aquí} ací atun-
vegada.

- V'anem al costat de
Merce i, com ella, es porta
a tres allas

hi pels us ho tripar?

Cito, al l'ortiu a la presència del senyor

Falet: Caríssim! Sembla una casina mui
això!

Senyor Falet: que ho diria per mi, no?

(Cito:) dones per què vol que tes dir 96
fui?

Et senyor Talet, rient, al senyor Quim: Es
ver que omple molt. Jo puc ser creient
que, de tant petit, no se'm veia.

(Cito, amb afektuosa i admirativa simplicitat):
Vostè es molt gran, senyor Talet.

Et senyor Talet, aixecant-se i prant-se de pun-
teres: Hi que si?

Et senyor Quim, a (Cito): hi això del ca-
si- no ho diré pel cafè, iau, que tam-
bé u'hi hauria una taxa per tu.

(Cito, ~~amb~~ fent t'home i assenyalant-se, fel-
que el home t'accepta en llur companyia:
Visca! hi, senyor.

Et senyor Quim: i admet una copeta d'aquí,
~~de~~ - a la senyora Hipòlita

Heu t'ampolla. de ~~la~~.

La senyora Hipòlita, jo fent al puc li dir el
morit, però fent-ho, com tot, ^{a dispost} ~~amb~~ i an-
a dir: ~~no~~ seguint per aquest
camí, no un camí: una taverna
semblant, aiat, aquesta casa.

Et senyor Quim, a (Cito) i al senyor Talet:

En de Caldes & de Montbui.

(Cito: La senyora Hipòlita?)

Et senyor Quim: No, la senyora Hipòlita

(25) Li, senyur!

no bus se d'on as... ~~de~~ m'pans. 17
Vult dix t'mais.

The veryn Faler! Se palles? ~~Se palles?~~ (aram!

Tris: Sen ortal cunpetat de carpiniozli.

改

- Riuera tot. L a die,
tot, us: La senyora Hei-
gueta, que tot v. ho preu
a la valenta, riuere li
semblaria una claudica-
cio.

Fina, a Harro, per Cito: ^{calus.} Te in accedit!

Et sempre finim: Ho tu se de pui cota empes-
tat. Nomis se una ~~para~~ com: que es
l'avis millor de tot!

Titre: Vignon, Louvet, le copiste.

Fina: Cito, no te'm stonis a la bevesta!

[illegible]

La canción 'Heipuebo, mofetava Cico': ¿Que pot-
se vol una catip-mungo? Semana
veta

Cris: 7. put in under d'apri.

Cris: Ten catipucays? Ho, recaydo: nomás
fumo cigar de l' Habana.

— Fog ridden —

La sangra Hipuata: Hira pue tal! Hira me' hira.

El mayor Quisim: Ho T' encovino, que no ha
ex pect.

- La mayor Hiperacha

en la, en pizimata.

El mayor Quisim, ofez:

Trist!

El senyor Falest: Lucara es mié trist no espe-
rar. Però dels que ja no esperen. (con-
mune, heretista: al deuení es dels que
saben esperar.

Cito, admirat: Parla com una fillosa!

El senyor Falest: ¿creu-me: ~~però~~ les coses
s'arrangen sempre cap a puar? Quan
semblen mié espantades. ¿no, fixa't
en aquest.

- Per Cito i Tina

~~Trist~~ Cito: alto, senyor Falest. Perquè no temien
res espantat.

Tina: És que parxien es que eny continua venen
i no ho volien.

Cito: Jo sí que ho volia, però no ~~ho~~ parxien
dir-ho.

El senyor Falest, a Tina: ¿no venen com mié es-
pantada que continua-ho i no volen.
ho?

Cito: Valtia! Li que te raó. Ah, bé: venen-
pre en te el senyor Falest.

El senyor Falest: Tracis, Cito. ¿puar no casten?

Cito: Quan ~~XXXXXX/XXXXXX~~ arribi a faderi,
que aca per ara tant els soc aprenent.

El senyor Quim: aprenent d'ensammarat?

Cito: Aprenent de fuster, senyor Quim, que
d'ensammarat en soc mestre.

Tina: Sí, senyor!

- Cito rim -

Se pue rim, caball? Se mié?

Cito: Ho, dona: ric del "sí, senyor".

Fina: y en casarem el dia fue as 100
casi la Hérci. Falem l'ochi doble.

Cito: Doncs, mira, comença't a preparar
perquè et es en lin que serà aiat

- Hérci suspira, f., com
si tengués asseu traida per l'o.
munió, i s'aixoca, deixa la fi.
ma - et vestit que estàs
corint - clament d'una
cantina i surt.

Per un moment de pausa.
Tot s'ajustant presumpat.

~~Fina: Hérci, mira, comença't a preparar~~

El senyor Quim, assenat: Segueix a veure!

Fina: Què li passa a la Hérci?

El senyor Falest: Li passa una cosa molt
suspiella pero molt important; la meua suspiel-
la, la meua important de totes les coses: l'amor.

- a Fina -

Et recordes de quan estaves enamorada
i en series de puer? Passaves estones
molt dolentes, oi?

Fina, fent la dona puer: Oi no me'n parli, se-
nyor Falest.

El senyor Falest: Doncs a la Hérci li passa una
cosa semblant.

Fina: Semblant! Ho tant semblant com ai-
xò. La Hérci, ~~que te veig~~ que te veig
muy puer ja, perquè ja s'enamoreja de ay.

tas una cap de terry, ho sap ben
la pue artima a l'haripuet.

El senyor Falest: Pass d'haripuet as thany.

Cito: Pass t'mari ariat. Li die pue t'mari
ri ariat. Hi, senyor!

El senyor Falest: He, home! D'arip jo pue ho an
certis.

Fina: ~~Hi, senyor~~. I es clac pue ho succata en. Te
Cito tot ho succata.

- Torna ~~XXXXXX~~ ^{Heccé} -

El senyor Guim: on es?

Heccé: a ajudar a la mare.

Cito, aixecant-se: I jo me'n vaig.

- a Fina

Ja et vindré a cercar, després.

El senyor Guim: Que la vigiles?

Cito: Ho, senyor: la vet llo, per si roda d'ar-
par ver. ~~XXXXXX~~

- a Fina i a Heccé -

Sente pue vet lloir ^{viatges} que sap la corpa.
tencia al marit de la tarapat

- El senyor Falest, amb
pau interopant, ar pren
la mai d'eta d'auent del
front amb d'index i al
dit petit ~~XXXX~~ d'et com
d'et l'any et.

Cito contesta, rient:

Ho, home! Vull dir que faig
de sereno. I t'endemic, a la feina, a
clar: m'adreno una una marrota.
- Tot riuem.

El senyor Guim, aixecant-se, al senyor Fale: Ho
ohia ventre aquella "Lipuelles"?

El senyor Fale, aixecant-se: ~~Kat... Kat...~~ Jo no me'n
recordar. Lo que jo, quan començo
a parlar...

Cito: Bona nit a tot hom.

- a Fina -

Fins ara.

- al senyor Guim -

Ah! I prau per cafe i t'avis.

El senyor Guim: Se veu, meuen. Bona nit.

- surt Cito, ~~XXXXXXXXXX~~

El senyor Guim afegeix
aixecant-se a Fina.

a Fina:

El senyor Guim, (indicant un marit que valdria tot
la pell.

Fina: (Home em mancaria un copre com
voté. Perque el meu Citotet te cas:
voté, senyor Guim, es una bona perso-
na.

El senyor Guim: Si m'ho penses.

Fina: ~~XXXXXXXXXX~~ Una bona persona que
quan fa d'urbans no les senta.

El senyor Guim, al senyor Fale: Vau! El que

It goes to me a certain
un moment - ^{no as been to pass} ~~as a~~ ^{at} ~~the~~ ^{the}
no a certain: ^{as given} ~~then~~ ^{at} ~~say~~
per a six:

ah! the'n derceitless: I'aving or d.
upa. hi, ~~reupt~~.

- J. West -

s'ho havia de pensar! Per home 10 h
com ell, tant vell i tant stípid i teniu
com una jove, la devia de casar-se / i
amb tu, amb la meua comen del carrer /
~~perquè~~ de, vaja, que v'heu begut d'as-
tèriment.

Merce: Té ~~un~~ anys, però té diners. / sap
que a la mare els diners l'entusiasmen.

Fina: Però també deu saber que continues a
l'Asic. ~~perquè~~ / i deu saber que t'has
travada un dia ~~amb~~ o altre.
Què li dirà, després d'aquest mal re-
sultament, el dia que trini? Com pro-
mès mirar-li a la cara? ... jo ja
ho sabia que era sempre / quasi era
un home molt dolent, però mai no
hauria pensat que era for tant. Li
tinc una raia! Hicra si n'hi tinc
que voldria que se li cales for a casa
i que morís costit com tant breu.

- Se rote -

~~perquè~~ Ja ho tinc! ja estàs
salvada!

- V'aixeca, llança en
l'aire el vestit que es-
tava criant i abraça,
molt alegre a Merce.

Saps que faria jo de tu? L'escrivre

a l'Enripuet. Desseguila contant ¹⁰⁵
li et que et parra i dicat-li que
torní ~~desseguila~~ com mès aiat m'he.
Merçi, abatuda: ho ho puc fer això, Fina. Ho
ti puc donar mès auguries, puc veure
que en deu parlar.

Fina: Però, dona, t'important es pue tres.

Merçi: t'important es pue puegi tornar.

- Fina pensa. (Ensen.)

Atorga Merçi:

Et seu recit em donari forces, que li
me'n calen. Et tinc sempre present.
Ho a una terra que no he vist mai,
que no veure mai, car mai no
m'he pogut d'apert reconer de
la placça del Padió... //

- Et menjadret conver-
tit en orador de modifi-
ca col·locant-se - uns
telny priors pue, t'una ven
t'altre van caient sense
pue hom el vegi caure -
tallament com expolit per
la vola del recit. ^{Indi-} ~~desseguila~~
^{venen a caure} ~~parlen~~ la parat, es mo-
ble, et calis obert a la pla-
ça humil, li deu veig,
fins a desaparèixer del
tot. La ven de Merçi,
evocant, reguix vint-se.

J i, no obstant, veig el carrer : les pla-
es, i les cases, i les muntanyes de la ter-
ra en vin el pols nevrant sempre en
mi... I veig la mar que fou camí
de fugida : Deu faci que ripui camí de
retorn...

Fins que la Coite 106
v'afirma, despareit i
deixa veure, tota una clar-
za ~~la~~ misteriosa de
pues, et pot d'una cin-
ta thuyasa, una vint ell
i una home, Curie, ~~la~~
- vist i una aupa - de casa
la mar.

Amica

H^o - Bo - Curie

Causa de l'aura thuyà.

- La doten ven aurosa
es la afinant, es la ~~afinant~~ afolint
La Coite, unament, reapareix,
engolint ~~la~~ et crom
de l'evolució - ~~la~~
~~la~~ crom fue
es realitzar amb discreció

i bon punt per a puer 107
me riprei risticot - i en
la coira, quan ~~havia~~
et pueri d'ixo per a la res-
titat: et menjador a casa
de la meua coira del larré, i
veix la veu de Fina:

Fina: Merce!... Merce!... Què et passa?
Que us em sent?

- Lucas, ^{plena d'enyorança i}
~~plena d'enyorança i~~
la veu d'herce, la muni-
ca fivex. La coira v'ha bot,
Merce, amb l'espauat
perdut, thunya; ~~perdut~~ es
cotta encara la veu estimada.
Fina la contempla amb in-
quieta, amb neguiton es.

Parlat
Per puer us em sent?

- l'apala, la sacaja -
Merce, suspirant: hi, Fina. hi puer et sent.

Fina: ai, mare, us heu fet una larrada...
Merce, tristament: j jo em faig una thosti-
ma!

- Comencen a arribar
les veus. Ho botz a l'herce,
per: primer tres, després
una i, finalment, les dues
darreres.

Hoirs primer, segon i tercer: Roma int. 108

Hoirs Fina: 7 x afopora.

Hoirs segon: fa ho pot ben dir.

Hoirs primer: Quina calor!

Hoirs tercer: 7 prima set fa la calor. Se coma
~~per~~ pana amb manjaria una tallada de
cindria... que' dia una tallada: una
cindria sencera!

- arribo la Hoirs quarta,
que ha oit et para dia

Hoirs quarta: ^{Tingrai, una.} ~~fa ho pot ben dir~~ ~~la tercer~~ ~~per~~ ~~la calor~~
calor. Ho com una ali d'aïre.

Hoirs primer: ~~Hoirs~~ Mentre et dia de la festa
no ploqui.

Fina: Calta, calta. El dia de la festa de
la placa del Padró, perqué ho rai-
que, no ^{pot ploure} ~~placa~~ ~~placa~~ ~~placa~~ Lota vòllet.

- Entreu les nries cin-
quena i vintena vint

Hoirs cinquena: Roma int. com bon.

Fina: Se pue' riure?

Hoirs vintena: Hara trobat la tarapata!

Fina: 7 trobat la tarapata es una cosa que
fa riure?

Hoirs cinquena: Lo pue' un amica sol: d'a-
companyar el reyn a quiti, d'adu-
per.

La senyora Hípuela: Bonan nit.

110

Tots: Bonan nit, mare... Bonan nit senyora Hípuela... Bonan nit...

La senyora Hípuela: I si pot esser no fare
paire xibarrí.

Hon primer: Que no la deixem dormir?

La senyora Hípuela: Per mi veig! Formo com
un roc, jo. Però al veïny ~~estava~~
~~estava~~ ~~estava~~ ~~estava~~ ~~estava~~ ~~estava~~
estava prou en del costat camp
i el costat riell. Dissen per veig
sembla un mural del Montseny
Rouge.

Fina: Si que me dolia.

Hon primer: El veïny veig! Que no hi
pensem que un mediter i que les un
dites no sabem treballar sense les
cançons?

Hon segon: Les cançons me tant necessaries com
l'apulle i les tisores

La senyora Hípuela, agraït-se'n: Quin jove!
Si que he pujarem de la la para!

Fina, fèrricament, jorjament: a l'ortiu
no doni ningú a la plac del Pa-
dró

Hèrica

Nº 9 - Reminiscència del nº 8

J' se poseu a cantar 777
per que un jove, per que el
teu alt es un plaent acou-
panyat de cançó, per que es
l'ortiu i l'aire te perfum
i estremiment de festa.

Com a hets per la cançó com-
pareixen El Senyor Guim i El
Senyor Falel.

El Senyor Falel, molt entusiasmats: així i m'
aparta! ^{una} ^{quina} veia que canta, ^{quina}
jove me ^{bona!} <sup>ex-
tra-
ordinari</sup> ^{de} ^{apartat} ^{seu}. #1

- I'enfile lalt d'un caduc
i es posa a diripir al ex de
vans joies mentre, rapida-
ment,

can

et
telo.

¶ Mentre hi capi una uia per
cento, al uia uia jare!

Quatre repus

El carreró que ja heu vist en altres
quadres i al qual el castell de la porta do-
na categoria.

Les vet del repus, d'un repus ^{de} ple artur,
o sigui: encara hi ha vet, que encara el
citer de la patria que home ven, ~~el~~
~~res~~ res el voler per edificar.

Passeu uns dies que venen de tres atlar;
un repus vell que no sabem d'on ve ni cap
interessa; l'home del carreró de gelat -
"antecara helao, helao!"

~~El carreró que ja heu vist en altres
quadres i al qual el castell de la porta do-
na categoria.~~

terria Ciso que - ja us cal
dir-ho - espera a Fina. So-
no en flor de Fina comen-
çen en la sis mestres que
acaben de jugar de l'ele-
da. y com pue pue en
un rainer d'ic es toben
el tenr comic i les repus
tiples l'obligació es pue, cin-
fici o no repus a tobe, es
posin a cantar, Ciso i
les sis noies canten.

Què hi fareu!

Mitica

Nº 10 - Cito i les noies

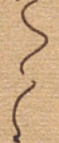
Cito:

I

Noie:

Refrany

Cito:

II

Cito i noie:

En vista que no hi ha
manera per al diu in-
tranquil, Ciso afegeix a
correr i fereix empaitat per
la noia.

Arriba el senyor Guim, d-
uniforme. Es detura un
instant a contemplar el
cartell i murmur:

El senyor Guim: Molt que deuen a la nit
comença la festa que, si no, no se' sap
que' en faríem de la noia.

- Ve per la dreta la Rene-
pada que, en veure el
senyor Guim, fa una cara
tant alegre com ^{ens} per veure
a cobrar una factura i no
la podem pagar.

El senyor Guim també l'
ha vist i, en lloc de salu-
dar-la, diu amb tanta
ambigüitat com ho diu
una patosa... si les pato-
ses parlessin.

Altra vegada?

La Renepada, deturant-se si es plan per se-
n: altra vegada que? Què vol dir ab-

la Remyata: a t'altre più?

La Renegada, ame dissipat: sent amo le mē
dreta et ipse ritual contu et malefici: ai,
paier, i quina mala bajanti que
terry! sempre parbant del mē lē!

~~Soues, [scribbles]~~

- Thanks -

~~[scribbles]~~ acie en tay, mis vic
que mai.

La Rengada: He's been out a jarrer
l'estiu!

La Renegada, amb ~~satírica~~ irònica impunitat, plena de reticència: ~~que val~~ ~~que val~~ dir? Que no val cap be per anar a tant?

St seynn quini: Per a anar a l'auar, us les
re, ~~Per~~ ^{pero per} a anar a l'estaribel, que
diu crattes, ~~Per~~ ^{har} a parat tant
un canvi pue us et per par epis.
vocat.

La Renegada: Jo a l'estarilet? Quim 115
mal he fet per a anar a l'estari-
let?

El senyor Quim: Més mal que una pedregada!
Pere si t'atrapo ^{impagant} alguna vegada!.

La Renegada: ~~Perquè he fet~~ amb mi no hi t'opu
senyor Quim. ~~Perquè he fet~~
~~Perquè he fet~~ Perquè he sa-
ripus, no m'he fet que favors i bon
acudir ~~Perquè he fet~~, jo, si tinc molt
llocs i moltes pors que te'n pudies
donar testimoni. Que he he fet co-
brant? M'he treballat de franc, re-
~~my~~ Quim: si tu pue així, tant
vermell, sembles una flayota de
les de Can Llobi de la Barceloneta.

- J. exclamant en una
riotta, furi ~~Perquè he fet~~ més
que de pressa.

El senyor Quim, empaitant-la: ~~La flayota?~~
m'ha dit flayota? Detacato a l'u-
niforme!

- Una pausa no marca
ben. Un xic hum, el
piquet de manubri.

Per un estat, arriben El por-
du, ~~Perquè he fet~~
presumit i donjanere
com sempre; per l'altre
la cara, pesca i riallera
com ~~Perquè he fet~~ mai.

Jandies: Bona nit, Sara.

117

Sara: Encara es de dia, em sembla.

Jandies: Jo em puc veure el rellotge, que es més regu-

Sara: Jo per la clar, que es més bonic.

Jandies, contemplant-la amb potulèria: Sap
que far pisp de dels?

Sara: Franc, Jandies. ~~ma ten a donar?~~

Jandies: I sap que ho podríem cel·lular a-
nada a repar a Montjuïc? I a ballar a
Sara: ^{la Rotemnia?} Que has fet bones?

Jandies: Ahir a la nit a càl París, ^{amb} fent el ~~curra~~

Sara: ~~XXX~~ Ota curra. No, Jandies: no hi a-
niríem a Montjuïc. Hi a la Rotemnia

Jandies, apropant-se: Hi estarien bé, Xaveia!

Sara: Que fa pr et carterell. I ballant, em mareja

Jandies: No, ja veig que no es així.

Sara, sospeta: Ré et prou vin!

Jandies: Ja veig que es per culpa del puc,
així mateix, et veig dir fa tres o qua-
tre dies. Però, dona, hi ~~XXXXXX~~ i tu has de
de per vin, i era una bona!

Sara, somrient: Ah, sí?

Jandies: I es clar!

Sara: Bones, mira, Jandies, jo també en soc
de bonista però només em fa pr a-
ria de mores de bones. Se mane-
ra que no em parlem mes i curra't
colla.

- I se'n va rient -

Jandies, malhumorat: Maltès rija! Q'he per-

Ja el tot, que v'ha portat,
no encan el rictus de les fi-
nestres i balcones, però ha de-
xat tot el seu veu en el cel
de la tarda madura.

Et seigneur Taler: Far una vida morra retica-
da, Ignasi; una vida morra solita-
ria.

Et seigneur Ignasi: L'única pue en pòr.

Et seigneur Taler: Pòr per t'ús pensar. Una vida
de murro, com la ter, no pot aver bon
de cap de les maneres. Molans, quan
tenies t'única, encara pòria parlar, car
bé delieu parlar de tant en tant.

Et seigneur Ignasi: Pòr, per pue jà en les ténies
tot d'ús per temps. Quan era infant,
un mot per a fer-li comprendre que
a t'escòla, i hi ha t'única per a a-
prendre tot el pue el mestre pue en-
senyar al ^{i que los nenes no puen restar a sempre.}
~~l'infant, esperant-ne al full o pòr, sino~~
~~per a estudiar.~~ L'infant
en ténia pr, i'artie reger, i a mi no en
dolia que me'n tingués: la pr guarda la vi-
da. Segur, jà me'n prauet, ~~la pr es~~
va anar convertint en respecte.

Et seigneur Taler: Si, vaja, "si m'embretes t'única
caro."

Et seigneur Ignasi: Què vol dir?

Et seigneur Taler: Que no se pue ar pòr, i la
pr a el respecte, i pue no hi artie jà
per la pr en rest respecte, a mi pue en
donar la simplicitat, t'única, la pauca.

Et seigneur Ignasi: Per pue tu, Taler, esters sempre
entimament, per ~~per~~ ~~per~~ ~~per~~ i et cò n'

2 femmes au porteur de crystalista i

et mes per aprisene pue us per me loundat. 120
Et dola; et mes de cap de la pent mara tui-
ta o mara munda us fan per tu, tu arlat
pet bopit, per la rialla, i la xerrameca,
per la simpatic i t'aunt.

Et meny Faleb, ^{per se empier-10: Ignari: que nos amic teu!}
~~per se empier-10: Ignari: que nos amic teu!~~

Et meny Ignari: i jo teu. i tot-hom se n'estia

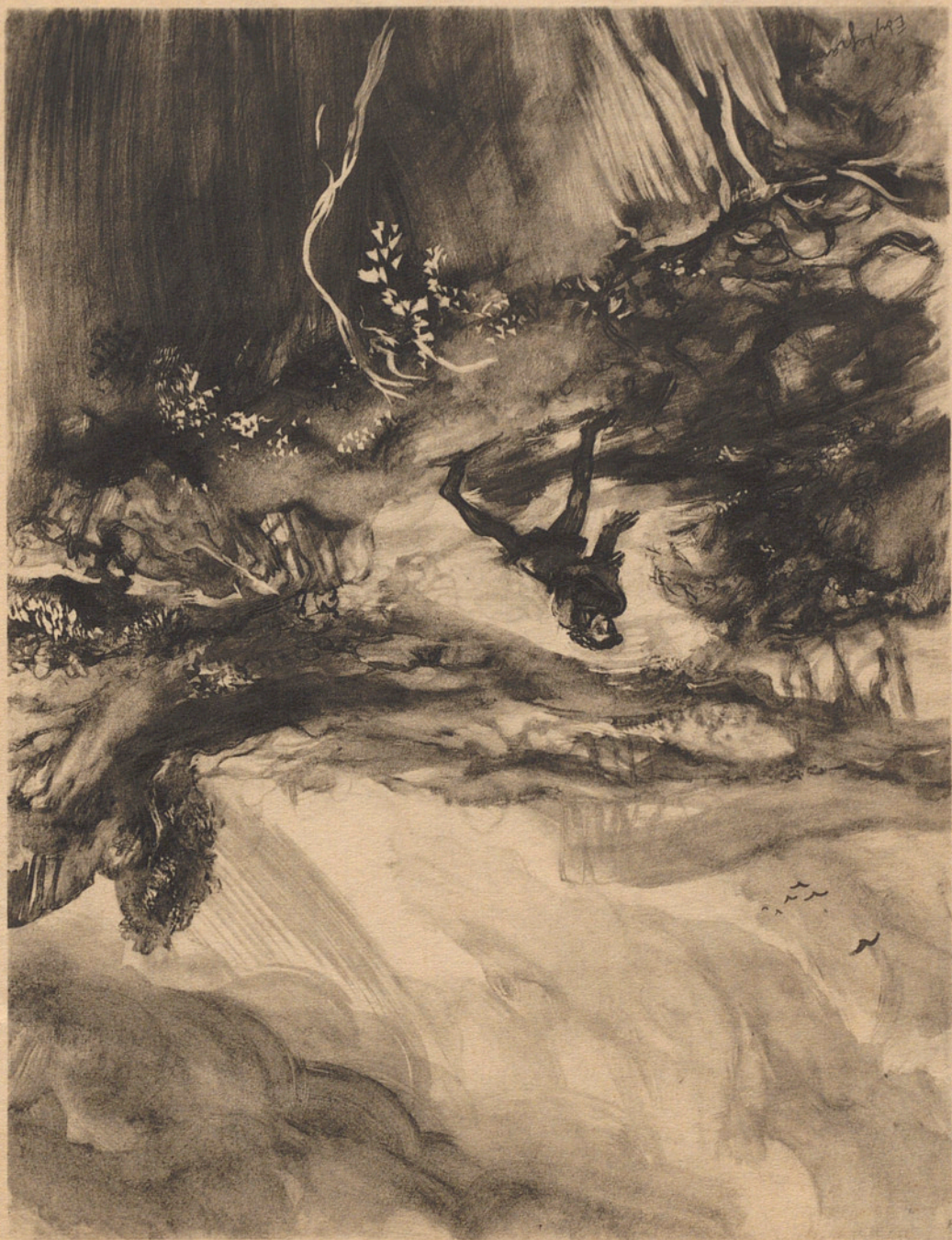
Et meny Faleb: L'clar; m'pie us v'explic t'a-
mistat de dos temperament tant oposat: jo,
alegre com una intja; tu, ~~tant~~ trist
com un ~~enterrament~~ enterrament. Si ha-
gues de viure com tu, em moria.

Et meny Ignari: Ho crec.

Et meny Faleb: i m'explic ~~per~~ la pr pue
delus fectat polre tuic.

Et meny Ignari: N'hi feia jo i n'hi feia
tot. ~~Tot~~ Totes blaucat a t'hopici;
no tenir pace ni mare, ni cres que
et maxuen per a tota la vida. Que volis?
Que aquella polre criatura pue ha-
vin t'et de t'hopici, que us em conei-
xia, que us m'havia int mai, se'm
menp'es a fertes i a pelony? Mentre us em
conegut, n'hi feia pr. Quan m'auat
conexent-me m'estimar-me. ~~per~~
l'he dut a t'excola, li he fet aprendre
de puany al-se la vida, ^{li he fet aprendre} ~~per~~ (me
ofiti i us una career. ~~per~~ Una

♪ Γ'αυτοίς, Γ'αυτοίς τα ίδια.

carrera? Ho hi crec jo en les carreres. 121
Concertat et viví en activitat per a pue
fai joés de mans amb les lleis: ho en-
redit tot? Terme un metre, per a pue es
delipui a motar la pent? Ho, no. Les
carreres me per al riu, per al pantà...
i per a certa mena de llocs. Vatia
mè un ofici, que es cosa de pent
bon riu... S'apuntat propadit de
carru sense nom, ^{et} n'he fet un home,
tot un home.

- amb apresim spull -
Ver: preguntat - li hi hi certina; pre-
funtat - li qui es el seu pare...

Et senyor Falest: Ho ~~de~~^{he} de preguntat res per-
pue tot això ja ho sé. Però ara t'he-
ric es thing.

Et senyor Ignasi: Ja tornaré.

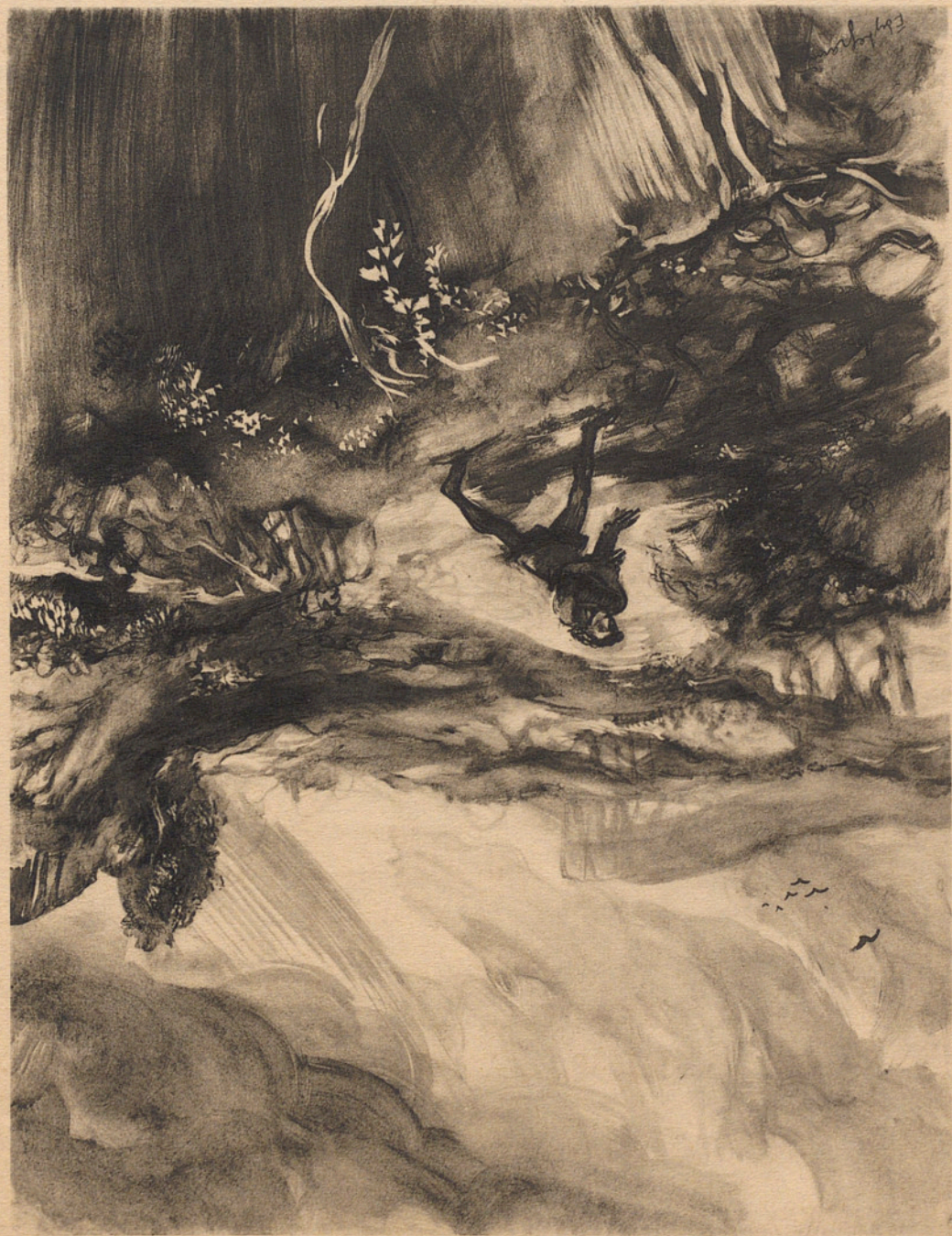
Et senyor Falest: Però mentre no torna ningú més,
la vol. I viure massa tot no es lo rei
a la salut de l'ànima. (recor-me, viure
a la festa.

Et senyor Ignasi: ~~X~~ La festa i tinc el fill
fora? ~~X~~ Què et sembla? Puc estar
per festa tant el fill fora? ~~X~~
~~X~~

- Prat, indif-
tinc -

a parrotarles t'acabaria jo la vostra
festa!

81 Jo, tant antipatie, tant dolent,

Et sempre fàlet, conciliador: hi, home, no
t'ho menquis així!... fo ho deia a fi
de ve...

~~— Lluïen. V'heix la cantada
de les nenes que canten
al carrer.
Tot es blanc de crepuscle.~~

— De sobte, canviant de
lò, i mirant amb gran
atenció al sempre Ignasi

Ja et un home ben estrany, Ignasi.
Et sempre Ignasi, vortut i anticipació com mai:
hié estrany del pue et pensar. Hié
estrany del pue es pensar tot.

— Lluïen. V'heix
la corrande de
les nenes que
canten en un
carrer a prop.
Tot es blanc de
crepuscle.

Guadalupe Ferrer

La rebotiga a casa del senyor Zuari.
(Després a primer terme perquè la unitat no
pui estar preparada) al fons una gran vi-
driera, amb porta al mig, pintada, ^{figurada,} ~~car~~
no ha d'obrir-se. A la vidriera hi ha un
escriptori d'una cotipa de dispare: moltes
verdes penjats del sostre, ~~lampadars,~~ ^{lamps,} etc.

A primer terme, a la dreta una petita
taula de menjars, molt fútil, i una ca-
dira de fusta. Darrere la taula una llum
amb pantalla de vidre verd; a l'esquerra
~~una~~ una altra porta, més petita que
la que dona al carrer i que hi ha una
vina que no es pot veure, ~~at~~ al fons, a la
vidriera, que s'obre a l'exterior.

La cambra està embolicada en un
penombra verdosa que li dona un to de
misteri, ~~de~~ al lluc ulparissim. A la
casa s'hi ha desaparegut, i; però, s'hi ha desapare-
gut de veritat - la de Dickens.

- El senyor Zuari, que
ha acabat de sopar, - da-
rrere la taula hi ha en-
car un parell de plats,
una ampolla de vi, una
cobert - pareja neguitosa, fi.

¶ una l'impasta de les pue, abans, home veia
 damunt les tantes de despatx i no de menjar, que el te-
 nyen penari utilitat per pue i no t' ve d' aquí, per pue tant
 li fa.

El-precies a t' embuitament de la penumbra, -
 a casa

los, amant i avall. 184
Se l'exterior arriben les
remors de la plaga en part:
les rialls i les vents joies de
la gent, els ximbels d'unes
pintles, ~~est~~ es crits des remors,
etc.

Et senyor Ignasi: Coma tripen!...

- Una pausa breu. I, per
la porta de ~~la porta~~ l'espere-
u entreu Hèrcie: Et senyor
Falset. Et senyor Ignasi
driu:

Gràcies a Deu!

Et senyor Falset: Ací he tingut. Ho colia ve-
nir. Et hi pot, com tot-hom.

- se Hèrcie -
Ho n'hi tingut, que tu et l'uni-
ca que no n'hi pot tenir. Els
homs, sap? semblaven una cosa i
moltes vegades en una una altra
Hi, això ~~una~~ tinc entès que tam-
bé passa entre les dones.

Et senyor Ignasi, al senyor Falset: Gràcies,
Falset.

Et senyor Falset: I ara jo me'n vaig,

- sense fer calat de
una mirada supressiva
de Hèrcie -

que tinc feina i no puc deixar-hi.
Així per mi es el gran diu!

- Iust per l'esper. 125
en El reyn Talat.

Ignari
El reyn Talat: Sen, que heu de parlar. Ho
hi fa res que a la placa hi hagi festa.
Hi a tu ni a mi no ens interessa la
festa de la placa. Més la nostra, de
festa, serà aquí, en aquesta cotipa tant
forca i tant puda.

- Herce, molt nerviosa,
per maldant per a ven-
ir el seu nequit, v'assu-
i tranquil litja't,

- Supinant-10, o sigui: es-
devenint més antipatic
del que es, com per
una impossibilitat
mala repuda! Li veu que he de fer
pa a tot-hom, fins i tot al que no
 voldria fer-me. (L'encic també me'n
tenia, no es creu ni; després ja no me'n
tingue. A tu es passara el mateix.

- El reyn Ignari, domi-
nat per una excitació
violenta, parla les més
de la repudes caminant
arrunt i avall, però sen-
se perdre de vista a Herce.

El reyn Talat, que l'ha convençut
de venir, el deu tenir per un bon
home.

Herce: Oh, si. Molt ~~bon~~ bon. L'amic de casa,
amic del pare.

El reyn Ignari, dient: I jo no soc amic de

Synthol -

- Merçi catla -
fo soe un home dolent.

- Merçi repunt callant
Tant me fa, sap? Tant me fa et pue
la pent perqui pensar i dir de mi.
La pent, la majoria de la pent, en fa fat.
tip. Vull dir la lona, la que es com
cal, capaç de qualque bot de totado... Per
no t'he fet venir per a parlar de la
pent. Que es merin ~~per a parlar de la~~
d'un empat ~~per a parlar de la~~ de Condat! Que
reventin d'una indisposició d'honra-
ta!

- Merçi t'aguarda cada
repunta me agropuida.

T'he fet venir per a pue parlem de
tu, que es lona d'una altra ma-
nera, que es lona veritablement,
i de mi, que soe dolent, et més do-
lent del carrí, i pue t'ortines! (Car es
dolent com jo també en volem d'as-
timar. Més pue es altre, veia!

- Merçi, plena de por
- i de fàstic - fa un mo-
viment de fugida. El
seyn Ignari la conté
amb un crit.

~~Rien~~ Quista! ~~Ho té'n~~ Ho té'n avia's fins
que t'hepi dit tot et pue he de dir-
te. Visc tot, no parlo prauet mai amb
ninpi; ara pue tinc amb qui par-
lar vull per la pau de les meves

¶ Hi podia estimular a miopis, per-
què mai miopis m'ha tingut un
xic de compassió, ni m'ha adreçat
una bona paraula...

[illegible]

- Marci, livida de pe
altă veșea, ^{în} ~~de~~ un cor
poet de fugă. El se
zbori, brutal, în
o apă de pe un, in-
mobilitate - la.

Ho et miquis!... Ho tinguis na!...
Perpue' es' has de tenir? Perpue' es'
dic pue t'estime? T'estime perpue'
estime z t'auric.

Merci, que, et clac, les compres: Pour l'Lucie
 he fait de fuir: et Henry...

El senyor Fornari: ¿pue? Es l'heury, h, i per
ara no pot tornar per pue encara
no es l'hora, per pue encara fa massa
nit; nit amb tot des altres; rialls
des altres, des pue un dia moriran,
car així del viure i ~~de~~ de l'heury del tot
en a l'una pua... Per l'heury tornar!

- alter transiens -

Tu et polen, cum p^o tis en, i rapo colti.
unae cum p^o us en salin iarka p^o en

170
no. Et pue us en saben ben el
teus pare, que et vendrian, com
tant pare venen des fills. Pensa en
t'Enric, Merce. Pensa pue fora molt
degraciat si això arribava... Tu, pue
us tens caracter, molt de mal pèit,
acabaries sacrificant-te, com far el
lour fill... ¿jo us he molt pue et sa-
crificues, mala negada!... Ho he molt
per pue t'estimes... Ho tinguis pr!...
T'estima, si, per pue veig pue sap es-
timar el meu fill, que si pue he es
de ló de ló et meu fill, encara pue us
he ripui... ¿per pue sap estimar-lo
i per pue us et vengeu a un mal
comprar el compio jo, que per això
ve ric, i et casarás amb mi...

- Merce v'aixeca apar-
tada; tot fugir -

(Alta, us t'avalotes, ~~tot el que~~ que
despres et sabien preu... Vull donar-
me el preu de veure que amb diners
tot ~~per~~ ^{ho puc tenir} ~~per~~ ^{aduec} tot la meua
única del carrí... ~~tot el que~~

Merce: Ho!... Ho!... Això me!

Et s'en va Ignasi, autritari: Quieta! Quieta,
et d'ic!... Soc vell, soc lleig, ja he
se i molt estat irat-te la vida de
la gent del carrí: anirem a casa.

- amb aie triomfal.

No plis, que he arribat l'hora del
riure, i la pent no m'ha vist riure
mai! ¿ull que he vegin! Vull
que he vegin!

- l'apaga paternalment,
amorsament pel braç i,
mentre se'n van vers la por-
ta del fons,
can,

rapitament,

el

lols

Quader quart

(que fa puniny d'epilep)

Et totò, en cause finalitzant et puades
tercer, no fa mes pue tocar a teren - la ter-
ra de l'excenari, que es de fusta i ~~sempre~~
pertany a un mun de fantasia - i trua a
aixecar - se immediatament per a deit ar-
un veure. La placa del Vades vertida
de fusta. Columnes de fusta vertides de l'ene-
n l'entron de la placa i separant les petites
llotjes ornades de bruc i amb cornetes de edy.
un rotlle de mltip riscada i en l'una còpia
talment com un embut cap per avall en'
el puat s'encenen ~~mult~~, profuses, les cornetes
verdes, blaves, grogues, vermelles; la tribuna
del muric, amb una ~~bandera~~ catalana a
la barana... Lluens al lateral, endonas-
tal. Lluens arriu. Et puades, despres
de l'excenari d'abans, ha de tenir la joia lli-
unura d'un cron.

La placa e plena de pom a pom: home i
dons que s'han vestit amb el mltip pue
tenen i rimen i fan passap i passap i
s'emporten rient. ~~Ha~~ a les llotjes - al peu
de la puat hi ha un repte de radice, per
a pue de tant en tant reprix el calladys -
la gent breual, o sigui: la pue ja ha cal-
lat vreu. A la tribuna, un il·luminador
que la resta de la placa, el atel i el muric.

Parren i tinen a passar el vespre 194
de vents, el vespre de xuplet; cançons, el
vespre de serpents; confetti.

†

Amor

Nº 1 p. en d'honor,
melodrama: ball final

Melodrama

- Finit el cant, els crist
es dispersen, es barrejen amb
l'altre gent, entre la qual

7

El primer terme, ocupant tota la cosa
de l'exercenari, el crister del senyor Tabet,
caem al public, i el senyor Tabet, es clau,
can al crister.

195

figuraen molt amics
norties: et senyor Quim
vestit amb ^{la vestida de les festes}
- ~~graciosa, una~~ ~~expansiva~~ ~~una~~ ~~de les festes~~
- la senyor Resposta,
les sis nenes moltistes. La
ra, Cisó, Fina, et les vells
- que han vingut a fer el
joc - et fantes, la Renega-
da, Merce, et senyor Qua-
ti...

L'apuerta juga et minues
en to major: Cisó s'enfila
a la tribuna: diu, en to
comunicament solennial:

Cisó: Senyors i senyores: La festa de la plaça
del Padris ha començat. Ho podia comen-
çar d'una manera més ^{bella} ~~bonica~~: com
una cançó, amb una d'aquelles can-
çons del nostre poble, que en la millor
del nostre poble en lloc del nostre hi
ha un altre poble que sapiga cantar
tant bé com el nostre. ~~Fantes~~ Hi en lloc
del nostre hi ha una plaça com la del
Padris ni una paret tant bonicada
com la de la plaça del Padris.

- Punt una collada a la
Renegada i al fantes -

La star que de tant en tant també hi
crin la mala herba, però ja la sabem
regar.

La renegada, al fantes: Fites, paret, que

apressi amb resultats que ja no hi tressin res a fer. 198

- Se'n van el piment i l'altre.
En acompanyat per una rialla
general.

(iso: Farta de carris. Ball de carrer Barcelona. Farta de
pant que sap treballar i divertir-se com cal. (Or
del nostre poble de Catalunya! Quan d'ortiu ten-
ca a la porta, cada carrer de cada carrer de Bar-
celona es una festa major i tot-hom hi fa com
can. Hi, senyor! El homes obliden per el iuel
es sent massa curt i la pena massa feixuga;
les bones no passen en el mal de cap per
corta portar una cosa; les veies, per el ateg
del ja crea l'omipens, ara semblen mes l'omipens
per mai. Per a un altre, per el d'origen,
A porta de la Placa del Poble es la festa
de la festa. Hiiren-me aquest vi de Sen!
Aquesta "cassa", que fa olor de Coca a la
matinada de tant / an; aquest nostre
de paper tant rissat i de tantes colrainas;
aportes lluminaries... i unien, unien
un en laire, al cel... Totes les artelles de
la nit d'ortiu i han reunit hemolres per
a veure que passa a la nostra plaça del
Poble.

- Cridant mes, com si
volgués per d'ortiu al ar.
let -

si la plaça del Poble hi ha ball, hi
ha rialla, hi ha veies que semblen flors
i nois que volen... ~~hi ha ball, hi ha rialla, hi ha veies que semblen flors i nois que volen~~
~~hi ha ball, hi ha rialla, hi ha veies que semblen flors i nois que volen~~
van a la flors. i hi ha festa! i la d'
aquest any era ~~la festa~~ la
la proxa. Hi, senyor. (ar aquest any

El i el senyor Talea, q ue es tant petit,
ha crescut un pouc amb la cançó;

topuen amb gran entusiasme.¹⁹⁸
me. Amb tant entusiasme
com el Valleu Hecce; el reyn
Ignasi, Fina i Liró, el reyn
Quim i la reyn Hipueh, la
ra i el reyn Talet, i tot el
ivent, i el que us es i vent, que
emplena la sala.

Com veuen, el rainer s'acaba
en lalt, que es la miller mane-
ra que pot acabar-se.

I, mentre la gent balla, en caint
a poc a poc i per última ve-
gada - tancarà a aixecar-se
amb el aplaudiment del
públic - el

tels

Luis Capdevila

Poitiers. 14 d'abril - 21 de May. 1952

La ha noia mes lamica del Carri, ha pue
ja anar exrenass tot el home del Carri i el pue
no m del Carri. Modista. El pare ha colobriat
veure casada amb un ric, amb un senyor.

El senyor Daniel es un home que ha passat la
seixantena. Propaice, la fama de ric, de molt ric.
Es un misantrop, un vell conec, antipàtic, avor,
atabalici. Al Carri ningú no el pot veure. Es
mispic i sceptic que ne exerceix tant avor i ei-
xut de el i hapi afittat a salader, un mispi
tirotipista, molt simpàtic, de temperament generos,
obert, molt idealista, - marces sense pare més con-
fiet i amb la mare morta de sobrepant. (Tota-
de no apareix mai en escena - ha hapiet
de fugir de per cos de politica - però el public
el ha de veure.) i salader i la lamica i artimanera
i per per de no obtenir el deput convenient,
qui ella ho deia, al seu pare, que de cohen
per a un home ric, en ell al seu pare adop-
tiu per per del seu marit pimit.

Daniel, quan el mispi fou proclamat i dei-
xi d'anar a l'exercit, li feu un xermeo d'hor.
li pue no hapiet de fer casat de les xafonda-
res que li supressaven una bona fortuna, que
no confies en el seu el d'hor i pue li calia
aprendre un ofici. Ho una carrera, no - al-
lis al advocat, pue tot ho enreda, i el met-
es, pue manten a la pent, - un ofici, pue es
cos de pent fonda. i salader entri en una
impremta - al pare adoptiu hapiet orefier

que for elanista - i for un bon tipotipista
una vegada sabada estibat, juli i aprofitat
de la seva absència per a fer l'honor a la Louise.
juli (tend), tenen per fora i sense romança
per ams seus) es el bon jove del carrer. Ten-
neta, trapette, es pintor de parets i frequen-
ta La Bohemia i un ball del carrer del
ta Paloma.

^{fare}
~~Adela~~ (altre veu) acta enamorada del
juli i de pelay de la Louise. oi pue us el
colliu al juli? oi pue li diria pue us? Ll-
uill per mi. (Romança d'Adela, d'un
còmic apredot amb intervenció, tenen del
parabole, de ty segons tiples al final.

7 d'Adela es acta enamorada jaume. fi-
xada de cartell - jaume es qui diria el
Prolet - mes loip pue un theme i mes lo pue
el pa.

ⁱⁱⁱ
~~Adela~~ vella ric empaiten a la Louise.
(Hi ha mes amb ella i menses que Adela de-
manant - hi que el hi fa de lo)

Juli, que, malgrat la seva fidelitat, te
en la comedia el paper de traïdor - tal vege-
ta pel que de traïdor hi ha sempre en un
man - perseguen contínuament a la Louise
un dia - final del primer quadre - el reu-
sant al mpreu, es per com un diu-
i a cops, empentes i crits, tenen a juli fora.
Quan ella es a la que i ha regut aquest
beneit, aquest tota l'olla, aquest tenen

^{mercenata}
~~Laurea~~, la merconica del barri (tiplo)
^{Fina}
~~adeta~~, la tiplo conica.
 La reneparata, alcaabrto, caracteristic.
^{Ciro}
~~Laurea~~, tena conica

Quem, puer da uelã, pare de Leonã.

Нирвана, или де Леона. 1

^{Hande}
Lorde, pintr stearth, uif pinto, uif macari.
L... ..
ten,

Et regis Irenaei, caritatis

St. singer ^{Faler} ~~knows~~, characteristic, que no canto
neco fa cantar.

Les vells pue no haurien de cantar: cantar.
 Les segons triples pue, pollets! no tenen altre
 remei pue cantar.

~~La vera Fina, que es mes negra que un
negre i tira per cap verd (Et marit en te la
culpa perquè fa de vermes i no es poten veure
a la nit car, pucau ell així, a les nits, ella
es llença per a anar-se'n a treballar a la fàbrica
de la, a intermitències, amb feble.~~

~~Quasdo I: Enparada del castell, orrenu-
ció del personages i final come sempre Har-
cis i en pue venen de Henrije, de la Walli-
rin, d'ensajar.~~

Quacko II : A casa de Leon. Et pare ha mltis
e fer un tomb. La mare e a rentar. Leon i
adel parlen (concentuar l'expresio) sempre amb
la miquina, amb la miquina de la miquina i al
ca e Henry. Tra Leon adel. pua arriu el
pare, que tot te pènit pua expor la pua.
ren. Sit i fina. Sit i l'utn d'alcaote. pua

A càla Mercè: Aialen de rogar. Del
canta canen supen los canes alpey d'un vit
d'artia. La mare se pueix a pue Mercè, d'
uns pueus dis enen, encara te murey p'aveu
que abany. Te la cala. Plopi de l'american
que fa el reyn Talat. ha vingut per si p'odi
diripi el en l'ente el Calat, que men mes si
final (no ho ha fet mai cap directe) i l'han
convitat a prendre cafe, - mentre la mare des-
rass la taula i Mercè regren el treball. Tal-
at material, tret allant tant / la festa magi,
que hi capin d'apuntelles, com a les roscas.
Ara veu, p'ue se l'artia.

Auimen Finia: Ciss. Molt amanyat. Talat
el felicitat. Ciss dia q' hanyu quim tant
(Ciss me te per el reyn quim si no pot
l'american. P: Siu pue començ se's pot
tractar a cas. Quim can supre fadi!) Que
te ripite? Ho: la vertho, que hi ha l'as-
parver.

Tan el reyn quim i v. Talat, que se te
can a la canen del estat per - a unien
l'hipueth can han evocat el velt teuny -
per a no deslutar la veig.

Tan Ciss. pue auimen pue tenari. Sade
pue coratig verthien tantu faji de serens.

Finia: Mercè. Mercè te me pe pue unai
perque ara en te del taula: d'hipueth. Al pue.
ho, pue, fa tres o quatre dis pue me se't can

amir Van. Il est en un pat. Tasse li^{II}
duran.

Van venant les uns.

Tan tan.

Final Hoie : Fien cantant. et seigneur Faler
dirigant : et seigneur Quine (canta, fible,
tu, tameré !) vient de poig.

Quarta III

El carrer del primer poble.

~~I fonsa muntia~~

~~II " i fonsa~~

~~III " el cantonell de vinya~~

~~IV " i fonsa~~

~~V fonsa~~

~~VI " i fonsa muntia~~

~~VII fonsa~~

~~VIII fonsa i vell muntia~~

~~IX fonsa~~

~~X fonsa~~

~~XI " i fonsa muntia~~

~~XII " i fonsa~~

~~XIII fonsa i fonsa~~

~~XIV fonsa i fonsa~~

- ~~I Merce, Guineu, Whipmela, Falest~~
- ~~II Sit Fim i (ix)~~
- ~~III Tan Whipmela (a la cunsa)~~
- ~~IV Tan Guineu i Falest (a cunsa i l'opuella)~~
- ~~V Tan (ix)~~
- ~~VI Merce i Fim~~
- ~~VII " " i Tan~~
- ~~VIII Whipmela, pua tan al cap: se'n va a la
unsa i recomenca pua no vertin unse,
i pua no faci'n xilassi, pua alla el
vi senalla al Hountin Rouse.~~
- ~~IX Tan Vaen~~
- ~~X Whig i Fim treballant, cantant~~
- ~~XI y lauey Guineu i Falest, pua as per a
diripir.~~

casada amb mi... Parant-te amb mi veu:
t'hiu manera honrada d'esperar p' el
trou tota vida, t'home p' el cotinues, el teu
home, el meu fill... Hira'm be, Corina:
ve cell... Casada amb mi, vivem com pare
i filla. I puar ell vivem amb potes mui
per a que es cari amb tu.

La noia arrenca un pla i se li llança al
braç:

- Pare!

- Ho plis, que tu arribas t'hor de viure,
i la pent no m'ha vist viure mai! I
vells p' el teu regim! Vells p' el teu regim!

I mentre s'en van vers la porta del bany
canal talis per a trobar-se a aixecant
desseguirant en i presentant-los la placa del
Parish en pleu festa. I p' aquest, que di-
fue el moteg, diu t'episteg:

- Et veig Daniel, t'home veig, t'home
p' el fin p' a tot-hom i a quies de viure.
Etc, etc

La triple coïncidència t'altre.

- Qui es parat?

- Que anem veient p' el a qui cotinues es a
tu.

Julia: t'alcabota.

- anem-se'n? ap' el no hi ha res a fer.

Passat els minuts, al t'atard, comencen al
pas doble. Tot-hom el creja. Alguns parant
munt a ballar. Tot-hom a casa l'altre.

de carceri! Indignatissima, l'indigna- II
ciò el fa mes antipatic que mai

Quan ella hi va a donar les gràcies per haver-la
empresat, ell li diu: Tu et casaràs amb mi!

L'agraïment fa flor a la pr: at fàstij.

V. apart. Mest... Ell somrient, dia per primera
que a la polca nua li sembla antipàtic, ofegat.

El tany parr no volien que tingués ric? S'eny
fa el tanyer. ¿No fa t'accompanya sempre el
que he volgut. Tu et casaràs amb mi.

Lucena comença, d'una començament, entre
adela; faciemet. Ella plor per mi el feliç
la meyorora. Faciemet dia per el meyorora
li el feliç no li diu... tot el que li diu
ell, plorant i rient.

¿at final, començament Lucena; la Lucena.

El meu fill es tany; per ara no pot tancar
per mi encara no es ben, per mi encara la
marxa mit. Però ja vindrà l'atla, veia!...

¿a tu, per at polca i sap at artimaner, at
tany parr, que no se saben; at vendria a
un home ric. Però en tot això, Lucena! Per-

ta per at for molt despreciat si això arri-
vava. fa t'artimaner... Ho tanyer per... fa

t'artimaner per mi sap artimaner at meu fill
i per mi que si per ho es de lo de lo el meu
fill encara per mi ho rigues... ¿per mi sap
artimaner. lo i per mi no at vendria ara at

Quatre II

Et carresi a la set de la tarda. Pluu Pluu don-
rada de tarda.

I Cito i nois

II Pianta, una vie thuy. fantes per un cartat.
dona xel d'altra.

III For tan

IV " fantes

V Cito per seguir a fantes.

VI Fales, fidesi. Et cant del infant

Quatre III

Ignari i Hecce.

Quatre IV

Cito. Hall. Tot en euen. (no final.

Tot-hon en euen. Et en, en temps de par doble,
un temps de cal perau el coiste finex en
i tot-hon valla.

- I a cala Marcé, a las 7 del vespre
- II Camer
- III Rebutiga del sempre Ignasi
- IV Placa Patró

~~I a cala Marcé sempre xiquin. patró l'as.
mentada i Fin. Marcé te unes p. q. unes
p. q. unes de cu. l' del fam. i del v. j. al
fanta, pero, no se l' veu paire. Fin, moste.
nauada del Ciso. Tuo de la dues. Fin
ke Ciso parlan d'horis: del v. j. Ve Ciso. Le'n en
acompanyant a Finan, que ha el vestit a la
fanta. Tan Marcé (a la curia, amb la mare)
sempre quina i sempre fates. Tuen, que ja en
te un altre. etc~~

- ~~II El camer. Camer de Ciso amb les sis noies
d'Enn de v. j. i v. f. Ciso i sis noies par.
sate de sempre quina i, després, la Rempada.
Per a final, Ciso i sis noies~~
- ~~III v. j. i Marcé~~
- IV Final

hi, mite, que al pòrta còti fixat (enamorat)
hi no ho còti, no procein, (rapar) com un
lata decepcio i et canstàcia per la pinta, per
la patitè, i no per ams repals, d'alt matèria
se'n sap avenir de se veure com afluixa
la parta. Sine pue fins ara sempre havi ca-
but per una com: parar la mà ... i sempre
tu, hi ho veus ... (sempre, d'apunt mai-
nyo' en farié et pue colòries: fins i tot pot-
ser el paris treball fatigar ... Vull dir
treballar. Tu estàs fora mai i
dici - jo no x amulla iet, pero m. hangarda,
per dir al temps, - lloc de parar i parar: all
hi diu pue saps pue en dansen la llorca i, mai
enfadar-se el planta - quan el final, veient
pue no pot haber la llorca, parar intant
tanar amb la parar dient. hi pue tot se cotar
una bona, all hi diu pue la bona d'alt.
no li fau tanta procein amb la d'alt, etc

El Lije Xara, però quel es molt
algua li diuen la Xara pata. Te el car-
co ple de texts amb fls però com pue-
rblita de reparar-se se li mren. (issó, par-
lant dels tets d'in: El desent de la taxa.

Siak de la noia. Perar en situació al pu-
blic, i se mten Xara un moment, perar
la el public l'hegi int be. Oams de Xara,
semp y puen, Xara, Xara, la feix tax,
la feina que tenen amb la feix Xara. Les
aquest puen la Xara de la carta